

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011854
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123011854.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX C. D., okres E., F. G., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS a ÚVV Ilava, stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. februára 2024, prejednal odvolanie obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 06. decembra 2023, sp. zn. 5T/47/2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania prokurátora a obžalovaného zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného Trenčín zo dňa 06. decembra 2023, sp. zn. 5T/47/2023, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

„dňa 16.08.2023, v čase o 19.30 hod., pod vplyvom alkoholu v rodinnom dome na adrese H. XXX/XX, I. D., 14-krát povedal svojmu bratovi poškodenému J. B., že ho zabije, z čoho mal poškodený strach o život, ktorá bola umocnená tým, že obžalovaný sa správal voči nemu agresívne aj v minulosti.“

Za to bol obžalovaný A. B. okresným súdom odsúdený podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, § 36 písmeno l), písmeno n), § 37 písmeno m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bolo uložené aj ochranné ústavné protialkoholické liečenie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný a prokurátor podali proti nemu v zákonnej lehote odvolanie.

Následne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajoba v dôvodoch odvolania uviedla nasledovné:

„V trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. D. t. č. v ÚVTOS a ÚVV Ilava, obžalovaného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 a ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 5T/47/2023, bol na hlavnom pojednávaní dňa 06.12.2023 vyhlásený rozsudok, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu

odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a zároveň bolo obžalovanému uložené ochranné ústavné protialkoholické liečenie. Proti výroku o treste podávame týmto na základe výslovného pokynu obžalovaného odvolanie, ktoré nasledovne odôvodňujeme: obžalovaný spáchal prečin nebezpečného vyhrážania na tom skutkovom základe, že dňa 16.08.2023 v čase o 19.30 hod, pod vplyvom alkoholu v rodinnom dome na adrese H. XXX/XX, I. D., 14-krát povedal svojmu bratovi poškodenému J. B., že ho zabije, z čoho mal poškodený strach o život, ktorá bola umocnená tým, že obžalovaný sa správal voči nemu agresívne aj v minulosti, a teda inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, za čo mu bol uložený vyššie špecifikovaný trest a ochranné liečenie.

Uloženie trestu odôvodnil konajúci súd tým, že obžalovaný bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný, z toho trikrát za prečin nebezpečného vyhrážania a hoci sú niektoré odsúdenia zahladené, je zrejmé, že tieto nespĺnili svoj účel a obžalovaný sa nepoučil. Zároveň poukázal na to, že hoci obžalovanému bol uložený zákaz požívania alkoholických nápojov, je zrejmé, že tento zákaz porušil. Zároveň konajúci súd vzal do úvahy to, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, svoj čin oľutoval a napomáhal pri jeho objasnení. Súd sa nestotožnil s návrhom obhajoby na uloženie trestu na dolnej hranici trestnej sadzby s poukazom na minulosť a osobu obžalovaného. Súd zároveň uložil obžalovanému protialkoholické liečenie ústavnou formou a to jednak na základe znaleckého posudku vypracovaného v tomto konaní, a taktiež s poukazom na to, že obžalovaný sám porušil zákaz požívania alkoholických nápojov, ktorý mu bol predchádzajúcim rozhodnutím uložený, a teda ambulantná forma ochranného liečenia navrhovaná obhajobou, by bola z pohľadu súdu nepostačujúca.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní, konanom dňa 06.12.2023 spravil vyhlásenie v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, a teda že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol za vinu a konajúci súd vykonával dokazovanie iba čo do druhu a výmery trestu. Máme za to, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov je, podľa nášho názoru, neprimerane prísny a na potrestanie páchatel'a a ochránenie spoločnosti postačuje uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorá bola po prihliadnutí na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností upravenú na rozsah 6 mesiacov až 2 roky. Obžalovaný si počas celého vedenia trestného konania bol vedomý svojej viny, z ktorého dôvodu sa hneď pri svojom prvom výsluchu doznal, rovnako sa doznal aj v rámci konania o väzbe a urobil vyhlásenie o svojej vine aj na hlavnom pojednávaní, pričom svoj skutok úprimne oľutoval. Teda s poukazom na daný skutok, máme za to, že obžalovaný naplnil všetky podmienky vyžadované právnymi predpismi na uloženie trestu v rámci dolnej hranice trestnej sadzby. Na tejto skutočnosti nemení podľa nášho názoru nič ani tá skutočnosť, že obžalovaný bol už v minulosti viackrát odsúdený, nakoľko, ako sám konštatoval súd prvého stupňa - „niektoré tieto odsúdenia sú zahladené“, a z tohto dôvodu by sa na ne nemalo prihliadať. Zároveň predchádzajúce odsúdenia obžalovaného boli zhrnuté v priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, z ktorého dôvodu máme za to, že súd prvého stupňa na túto skutočnosť už opätovne nemal prihliadať pri ukladaní trestu. Obžalovaný si je vedomý skutočnosti, že súd je vzhľadom k jeho minulosti „nútený“ uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody, avšak vzhľadom ku uvedenému má za to, že trest uložený mu napadnutým rozsudkom je s ohľadom na okolnosti a špecifiká celého prípadu, neprimerane prísny.

Zároveň v súvislosti s uvedomelosťou obžalovaného je nutné poukázať na to, že tento si zároveň uvedomuje potrebu protialkoholického liečenia a s týmto súhlasil, čo uviedol aj v rámci práva posledného slova na hlavnom pojednávaní, avšak nesúhlasí s formou tohto liečenia - t. j. s ústavnou formou. V tejto súvislosti máme za to, že neobstojí právny záver o tom, že obžalovaný nie je schopný abstinovať od alkoholu, keď v súčasných podmienkach (samozrejme s prihliadnutím na to, že ide o nútenú abstinenciu, ako konštatoval súd prvého stupňa) obžalovaný dokáže vydržať bez alkoholu a od tohto riadne abstínuje (rovnako ako pri ústavnej forme ochranného liečenia - teda túto prakticky vykonáva vo výkone väzby), z ktorého dôvodu pri nastavení liečby ambulantnou formou, môže táto viesť ku rovnakému účelu ako ústavná forma ochranného liečenia.

V zmysle ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona má „trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou“, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona „pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok,

zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.“

V nadväznosti na vyššie uvedené navrhujeme aby odvolací súd v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil výrok o treste rozsudku vydaného Okresným súdom Trenčín dňa 06.12.2023 sp. zn. 5T/47/2023 a sám rozhodol o treste tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a zároveň zrušil aj výrok o ochrannom liečení s poukazom na jeho formu a obžalovanému nariadi protialkoholické liečenie ambulantnou formou, resp. aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.“

Prokurátor zdôvodnil podané odvolanie v neprospech obžalovaného nasledovne:

„V trestnej veci obžalovaného A. B., narodeného XX.XX.XXXX C. D., okres E., F. G., trvalé bytom I. D., H. XXX/XX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ilave, bol tunajšej prokuratúre dňa 11.12.2023 doručený rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 5T/47/2023 - 110 zo dňa 06.12.2023, ktorým rozsudkom bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona. Za to mu bol uložený podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň bolo obžalovanému podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona uložené ochranné ústavné protialkoholické liečenie.

Proti tomuto rozsudku bolo dňa 08.12.2023 podané odvolanie prokurátora, čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný A. B. po prednesení obžaloby učinil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku. Na podklade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny, okresný súd správne ustálil skutkový stav predmetnej veci, tento správne vyhodnotil aj po právnej stránke a konštatoval vinu obžalovaného. Následne vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ako aj na účel trestu.

Obžalovanému priznal dve poľahčujúce okolnosti, a to v zmysle § 36 písmeno l) Trestného zákona, nakoľko sa k spáchanému skutku priznal a tento oľutoval a taktiež bola priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona. Priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona bolo zdôvodnené napomáhaním pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Zároveň súd zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona. Vzhľadom na uvedené následne súd pri ukladaní trestu vychádzal z upravenej trestnej sadzby 6 mesiacov až 2 roky.

Použitiu ustanovenia § 36 písmeno n) Trestného zákona by malo dochádzať v tých prípadoch, keď páchatel trestnej činnosti vyvinie osobitnú, zvláštnu aktivitu v smere objasnenia ním spáchanej trestnej činnosti, napr. označí dôkazy alebo ďalších spolupáchateľov, ktoré by orgány činné v trestnom konaní neodhalili vôbec alebo len so zvýšenou námahou. Z rozhodnutia súdu nie je zrejmé, akým spôsobom napomáhal obžalovaný súdu pri objasňovaní trestnej činnosti, nakoľko sa ku spáchaniu skutku iba priznal a tento oľutoval, avšak jeho priznanie len potvrdzovalo skutočnosti vyplývajúce z ostatných zabezpečených dôkazov. Som toho názoru, že v prípade vyhlásenia viny nemožno automaticky bez ďalšieho priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona a následne aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, nakoľko priznanie obžalovaného by bolo zarátané dvakrát v jeho prospech.

Aby bolo možné zohľadniť v prospech páchatel'a (procesné ako obvineného) aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmena n) Trestného zákona musí k samotnému priznaniu pristúpiť uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, poprípade aktívna účasť obvineného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch (rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, previerka výpovede na mieste činu). Taká súčinnosť musí byť poskytnutá orgánom prípravného konania, nakoľko už tie musia objasniť čin (a to aj procesným dokazovaním, vedeným v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku, nie len „operatívne“) do tej miery, aby mohla byť podaná obžaloba alebo návrh na schválenie dohody o vine a treste (R 44/2017).

Vzhľadom na uvedené mal súd správne vychádzať z neupravenej trestnej sadzby 6 mesiacov až 3 roky pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti a jednej priťažujúcej okolnosti. Zároveň sa žiada uviesť, že hoci súd obžalovanému A. B. priznal dve poľahčujúce okolnosti a jednu priťažujúcu okolnosť, pri ukladaní trestu vychádzal z nesprávne upravenej trestnej sadzby v prospech obžalovaného, a to 6 mesiacov až 2 roky, pričom horná hranica takto upravenej trestnej sadzby mala byť 2 roky a 2 mesiace.

Možno sa stotožniť s postupom prvostupňového súdu v tom smere, že obžalovanému bol uložený trest nepodmienečný, avšak vzhľadom na osobu obžalovaného tento nepovažujem za postačujúci. Obžalovaný sa svojim správaním opakovane dostáva do stretu so zákonom, pričom aj vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody, ako najprísnejšia možná sankcia, sa u neho celkom zjavne minuli účinku a nevedli k jeho náprave.

Trestná minulosť obžalovaného A. B. nepochybne svedčí o jeho sklonoch k páchaniu trestnej činnosti. V odpise registra trestov má evidovaných 5 záznamov. V roku 2008 bol odsúdený pre prečin ublíženie na zdraví, v roku 2015 pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky a trikrát bol odsúdený pre prečin nebezpečné vyhrážanie, a to v roku 2007, v roku 2017 aj s v súbehu s prečinom marenie výkonu úradného rozhodnutia a naposledy bol odsúdený pre uvedený prečin v roku 2022, pričom trest vykonal dňa 26.06.2022. Odsúdenému bol zároveň v minulosti už dvakrát uložený ochranný dohľad, ktorý trval aj v čase spáchania trestného činu. Obžalovaný sa teda už po štvrtýkrát dopustil páchania rovnakého trestného činu a v jeho prípade možno konštatovať, že má sklon aj k špeciálnej recidíve. Z jeho priestupkovej minulosti vyplynulo, že v roku 2023 sa hrubo správal voči svojmu bratovi a zároveň poškodenému J. B. a jedného priestupku sa obvinený dopustil v doprave v roku 2018.

Uloženie trestu odňatia slobody vo výmere štrnásť mesiacov nie je u obžalovaného A. B. v úmere k osobe páchatel'a, nezohľadňuje dostatočne individuálnu a generálnu prevenciu trestu, a teda takýto druh trestu nesplní svoj účel v zmysle § 34 Trestného zákona. Tieto funkcie trestu by mohol splniť len nepodmienečný trest odňatia slobody dlhšieho trvania ako je uložený 14 mesiacov.

Vychádzajúc z doposiaľ uvedeného navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 5T/47/2023-110 zo dňa 06.12.2023 v časti výroku o treste a následne za použitia ustanovenia § 322 odsek 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol a vymeral obžalovanému A. B. zákonný, primeraný a spravodlivý trest.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu nasledovne:

„V trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. D. t. č. v ÚVTOS a ÚVV Ilava, obžalovaného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 a ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 5T/47/2023, nám bolo dňa 29.12.2023 doručené odôvodnenie odvolania prokurátora, podaného v neprospech obžalovaného, proti Rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.12.2023, spolu s výzvou konajúceho súdu na vyjadrenie sa ku tomuto odôvodnenému odvolaniu v lehote do 15 dní.

V nadväznosti na výzvu konajúceho súdu, zasielame tomuto, v ním stanovenej lehote, toto vyjadrenie k odvolaniu prokurátora s nasledovným odôvodnením:

Prokurátor v odôvodnení svojho odvolania popísal skutkový a právny stav, z ktorého vychádzal aj konajúci súd pri svojom rozhodovaní, pričom zároveň nesúhlasil s priznaním poľahčujúcej okolnosti, obžalovanému, uvedenej v ustanovení § 36 písm. n) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona v aktuálnom znení (ďalej len „TZ“) z dôvodu, že podľa jeho názoru obžalovaný žiadnym spôsobom nenapomáhal orgánom činným v trestnom konaní, ale výlučne priznal spáchanie skutku a oľutoval svoju vinu a z tohto dôvodu má za to, že priznanie obžalovaného bolo započítané na dve poľahčujúce okolnosti obžalovanému. Prokurátor má v zmysle podaného odvolania za to, že konajúci súd mal vychádzať z neupravenej trestnej sadzby 6 mesiacov až 3 roky, pričom aj keby vychádzal z upravenej trestnej sadzby, táto mala byť upravená nie v rozsahu 6 mesiacov až 2 roky, ale 6 mesiacov až 2 roky a 2 mesiace. Zároveň mal za to, že uložený nepodmienečný trest obžalovanému je nedostatočný a to s poukazom na trestnú minulosť obžalovaného a s poukazom na to, že ani predchádzajúce uloženie nepodmienečného trestu nevedlo k jeho náprave. Záverom uviedol, že uložený trest obžalovanému, podľa jeho názoru, nespĺňa funkciu trestu a má za to, že túto by splnil výlučne trest odňatia slobody v dlhšom trvaní ako 14 mesiacov, z ktorého dôvodu navrhol Rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.12.2023 zrušiť.

Prioritne je obžalovaný nútený uviesť, že právne posúdenie prokurátora v tom smere, že mu nemali byť započítané dve poľahčujúce okolnosti t. j. aj tá, ktorá je uvedená v ustanovení § 36 písm. n) TZ, považuje za nesprávne. Má za to, že je nielen ustálenou právnou praxou, ale je zároveň aj v ustálenej právnej teórii zaužívané, že pri priznaní sa ku spáchaniu trestnej činnosti, ktorá je obvinenému kladená za vinu a popísaní tejto činnosti - t. j. tak ako ju uviedol obžalovaný v prípravnom konaní, že sa svojmu bratovi vyhrážal resp., že takto konal v rámci svojej obrany proti bratovi, ktorý tiež na neho slovné útočil (aj keď táto skutočnosť nie je súčasťou zápisnice o jeho výsluchu, ale pomohla orgánom činným v trestnom konaní vo vytvorení „obrazu“ spáchania skutku), sa tieto okolnosti použijú pri ukladaní trestu a prihliada sa na ne, ako na poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. n) TZ. Zároveň právna teória hovorí o tom, že na túto poľahčujúcu okolnosť sa prihliada v prípade, ak páchatel v priebehu trestného konania napomáhal príslušným orgánom najmä tým, že objasní svoju trestnú činnosť, čo obžalovaný v tomto prípade aj riadne vykonal. Teda konajúci súd podľa názoru obžalovaného vychádzal z riadne upravenej trestnej sadzby, pričom v prípade, ak by sme čo aj len v teoretickej rovine pripustili, že zákonná trestná sadzba v konaní nebola upravená správne (ktorú skutočnosť obžalovaný popiera) resp., že táto nemala byť upravená vôbec (ak by súd neprihliadal na počet poľahčujúcich okolností v počte 2), bola by zákonná trestná sadzba 6 mesiacov až 3 roky t. j. trest, ktorý bol uložený obžalovanému je uložený v rozpätí stanovenej zákonnej trestnej sadzby, na čom nemení nič ani právne posúdenie prokurátora vyjadrené v jeho odvolaní.

Obžalovaný si je zároveň vedomý svojej trestnej minulosti, ktorá bola podmienená požívaním alkoholických nápojov, čo v konečnom dôsledku konštatoval aj do konania pribratý znalec v rámci vypracovaného znaleckého posudku na osobu obžalovaného, a ktorej skutočnosti si je vedomý aj samotný obžalovaný, z ktorého dôvodu súhlasil s uložením ochranného protialkoholického liečenia v ambulantnej forme, avšak na druhej strane je nutné konštatovať, že jeho trestná minulosť súvisela viackrát práve s verbálnym konaním, a nie fyzickým konaním, kedy samotný verbálny prejav bol podmienený aj požitím alkoholických nápojov, avšak samotný obžalovaný svoj verbálny prejav následne nikdy fyzicky neuskutočnil, ani sa oň nepokúsil. S prihliadnutím na osobu páchatel'a nie je v žiadnom prípade dôvod na navýšenie trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený súdom prvého stupňa tak, ako žiada prokurátor a to aj s poukazom na to, že práve s ohľadom na trestnú minulosť obžalovaného, bol tomuto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody - dokonca trest, ktorý nebol na dolnej hranici trestnej sadzby, napriek skutočnosti, že v právnej praxi je zaužívané za spáchanie rovnakého trestného činu ukládanie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom resp. ukládanie trestu práve na dolnej hranici trestnej sadzby.

V nadväznosti na vyššie uvedené obžalovaný navrhuje, aby Krajský súd v Trenčín, ako súd odvolací, zamietol odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaného, ako nedôvodné v zmysle ustanovenia § 319 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku v aktuálnom znení.“

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor nasledovne:

„V uvedenej trestnej veci obžalovaného A. B., narodeného XX.XX.XXXX v D., okres E., F. G., trvalé bytom I. D., H. XXX/XX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v llave bolo na tunajšiu prokuratúru doručené dňa 20.12.2023 odvolanie obžalovaného,

podané prostredníctvom obhajcu Mgr. Tomáša Dragulu, advokáta so sídlom advokátskej kancelárie Centrum 26/31, 017 01 Považská proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 5T/47/2023 - 110 zo dňa 06.12.2023, ktorým rozsudkom bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona. Obžalovanému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň bolo obžalovanému uložené ochranné ústavné protialkoholické liečenie.

Rozsudok Okresného súdu Trenčín spisová značka č. k. 5T/47/2023 - 110 zo dňa 06.12.2023 bol zároveň napadnutý odvolaním prokurátora podaným v neprospech obžalovaného čo do výroku o treste, ktoré odvolanie bolo písomne odôvodnené dňa 14.12.2023.

Obhajoba v súhrne namieta, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov je neprimerane prísny a na potrestanie páchatel'a a ochranu spoločnosti postačuje uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorá bola po prihliadnutí na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností upravená na sadzbu 6 mesiacov až 2 roky. Argumentuje, že obžalovaný sa ku skutku od začiatku priznával a tento oľutoval. Podľa názoru obhajoby obžalovaný naplnil všetky podmienky vyžadované právnymi predpismi na uloženie trestu v rámci dolnej hranice trestnej sadzby. Na tejto skutočnosti nemení nič tá skutočnosť, že obžalovaný bol už v minulosti viackrát odsúdený, nakoľko, ako sám konštatoval súd prvého stupňa - „niektoré odsúdenia sú zahladené“, a z tohto dôvodu by sa na ne nemalo prihliadať. Zároveň predchádzajúce odsúdenia obžalovaného boli zahrnuté v priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, z ktorého dôvodu už nemal súd prvého stupňa na túto skutočnosť už opätovne prihliadať pri ukladaní trestu. Obžalovaný prostredníctvom obhajcu v podanom odvolaní tiež vyjadruje nesúhlas s formou uloženého ochranného protialkoholického liečenia.

V závere odvolania obžalovaný prostredníctvom obhajcu navrhuje, aby Krajský súd v Trenčíne napadnutý rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 5T/47/2023 - 110 zo dňa 06.12.2023 vo výroku o treste zrušil a sám rozhodol o treste tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a zároveň zrušil aj výrok o ochrannom liečení s poukazom na jeho formu a obžalovanému nariadil protialkoholické liečenie ambulantnou formou, resp. aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

S prezentovanou argumentáciou obhajoby sa nestotožňujem, naopak, som toho názoru, že uloženie trestu odňatia slobody vo výmere štrnásť mesiacov nie je u obžalovaného A. B. v úmere k osobe páchatel'a, nezohľadňuje dostatočne individuálnu a generálnu prevenciu trestu, a teda takýto druh trestu nesplní svoj účel v zmysle § 34 Trestného zákona.

Obžalovaný A. B. sa nekriticky domnieva, že po piatich právoplatných odsúdeniach a naposledy uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov sú splnené podmienky na uloženie trestu na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Takto prezentovaný trest by bol primeraný a spravodlivý vo vzťahu k osobe netrestanej, ktorá sa dostala po prvý raz do stretu so zákonom. Z odpisu registra trestov vzťahujúcim sa k obžalovanému A. B. možno vyčítať, že ani v jednom prípade jeho právoplatného odsúdenia za totožnú trestnú činnosť, a teda pre prečin nebezpečné vyhrážanie, mu nebol uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, preto dôvodnosť takéhoto postupu pri celkovo šiestom trestnom stíhaní a štvrtom trestnom stíhaní pre prečin nebezpečné vyhrážanie nemá absolútne žiaden zákonný, logický ani spravodlivý dôvod.

Obžalovaný A. B. bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, naposledy vykonal trest dňa 26.06.2022. Len rok po vykonaní naposledy uloženého trestu odňatia slobody sa dopustil spáchania aktuálne žalovaného trestného činu a navyše v čase trvania ochranného dohľadu. Vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného, osobitne s prihliadnutím na skutočnosť, že sa opakovane dopúšťa páchania trestného činu nebezpečné vyhrážanie sa aj prejavená ľútosť k žalovanému trestnému činu javí len ako účelová, v snahe privodenia si priaznivejšej úpravy trestnej sadzby.

K namietanej forme uloženého ochranného liečenia poukazujem na skutočnosť, že obžalovaný bol znalecky vyšetrený znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorá výstupy z tohto vyšetrenia preklapila do znaleckého posudku. Pre určenie spôsobu liečby je pritom rozhodujúca povaha choroby a liečebné možnosti, a teda či vzhľadom k štádiu vývoja závislosti obžalovaného

a vzhľadom na osobu páchatel'a, jeho postoja k liečeniu a doterajšieho správania možno očakávať splnenie účelu liečenia ambulantnou formou alebo je potrebné nariadenie liečenia formou ústavnou.

Znalkyňa K. L. K. preukázala u obžalovaného poruchy psychiky a správania, zapríčinené užívaním alkoholu, vyšetrením zistila 3. štádium závislosti od alkoholu. Konštatovala, že z psychiatrického hľadiska nie je obžalovaný A. B. pre spoločnosť nebezpečný v prípade, že bude trvalo abstinovať od alkoholu a navrhla uloženie ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou. Z doterajšieho života obžalovaného mám za preukázané, že hoci mu bolo v minulosti dvakrát uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov, nevedlo to u neho k pozitívnej zmene, keďže v požívaní alkoholu napriek zákazu naďalej pokračoval. S prihliadnutím na tieto skutočnosti, opierajúc sa pritom o odborné lekárske znalosti znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vyjadrené v znaleckom posudku, považujem výrok súdu o uložení ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou za zákonný a dôvodný.

Vzhľadom na prezentovanú argumentáciu navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne odvolanie obžalovaného podané prostredníctvom obhajcu v zmysle § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného A. B. a prokurátora prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného A. B. podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) ako nedôvodné zamietnuť, zároveň vyhovieť odvolaniu zo strany prokuratúry. Obhajoba navrhla odvolaniu obžalovaného A. B. vyhovieť, zrušiť výroky o uloženom treste a uložiť primeraný trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby ako aj uložiť ochranné ambulantné protialkoholické liečenie. Obhajoba zároveň navrhla odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním.

Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním prokurátora a obžalovaného napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním prokurátora a obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že napadnuté výroky rozsudku okresného súdu sú správne a zákonné.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora proti výrokom napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste obžalovanému, z obsahu jeho odôvodnenia, vyplýva, že prokurátor namietal existenciu v'ád podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., teda že nepodmienečný trest odňatia slobody, uložený obžalovanému, je neprimerane mierny.

Pokiaľ ide o odvolaními prokurátora namietanú neprímeranú miernosť nepodmienečného trestu trestu odňatia slobody obžalovanému, z odôvodnenia podaného odvolania nevyplývajú žiadne námietky vo vzťahu k skutkovým okolnostiam, ktoré viedli okresný súd k uloženiu predmetného trestu. Na základe preskúmania veci ani odvolací súd nezistil, že by okolnosti, z ktorých okresný súd vychádzal pri ukladaní trestu obžalovanému nemali oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Podstata odôvodnenia odvolania prokurátora podľa názoru odvolacieho súdu spočíva v tom, že podľa názoru prokurátora okresný súd nesprávne vyhodnotil okolnosť, že obžalovaný „bol doposiaľ päť krát odsúdený“, ktorá okolnosť s poukazom na účel trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) odôvodňuje záver o neprímeranej miernosti obžalovanému uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody. V súvislosti s uvedeným odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že z okolností vyplývajúcich z odpisu z registra trestov možno vyvodiť sklony obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti, ktorú okolnosť okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu zohľadnil v uložení najprísnejšieho druhu trestu a to nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o závažnosť trestného činu obžalovaného na základe zistených skutočností jeho prípadu, významných pre určenie druhu a výmery trestu v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., odvolací súd poukazuje na to, že samotná závažnosť trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona je vyjadrená trestnou sadzbou, zakotvenou v osobitnej časti Trestného zákona. Na základe okresným súdom správne zistených skutočností, významných pre posúdenie závažnosti trestného činu, spáchaného obžalovaným v prejednávanom prípade, ani odvolací súd nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by viedli k záveru o zvýšenej závažnosti trestného činu na rámec skutkovou podstatou uvedeného činu predpokladanej základnej závažnosti činu.

Vychádzajúc z toho, že ani podľa názoru odvolacieho súdu neboli v prejednávanom prípade zistené skutočnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie trestu obžalovanému vo vyššej výmere, ako zhruba v strede upravenej zákonom ustanovenej sadzby (6 mesiacov až 26 mesiacov), odvolací súd nepovažoval za dôvodný názor prokurátora v odvolaní o neprímeranej miernosti trestu, uloženého obžalovaným napadnutým rozsudkom okresného súdu.

Nad rámec úvah, ktoré viedli okresný súd k uloženiu trestu obžalovanému a ktoré odvolací súd považuje správne, logické a dávajúce riadnu odpoveď na všetky otázky, rozhodné z hľadiska ukladania trestu obžalovanému, podľa názoru odvolacieho súdu v prospech správnosti odvolaními prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu hovorí aj okolnosť, ktorou je vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal.

V tejto súvislosti tento senát odvolacieho súdu považuje za potrebné uviesť, že v zmysle svojej ustálenej rozhodovacej praxe v otázke aplikácie ustanovenia 36 písm. n) Tr. zák. naďalej zotrváva na právnom názore, podľa ktorého poľahčujúca okolnosť v podobe napomáhania pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel napomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, čo však neznamená, že páchatel takto musí bezpodmienečne napomáhať všetkým orgánom, ktoré sú príslušné na vykonanie jednotlivých štádií trestného stíhania v konkrétnej veci. Podľa názoru tohto senátu odvolacieho súdu platná právna úprava, rešpektujúca zásadu kontradiktórnosti a nestrannosti súdu v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, kladie ťažisko dokazovania v trestnom stíhaní na konanie pred súdom, pričom prípravné konanie v zásade slúži len na prípravu dôkazov, ktoré majú byť vykonané v konaní pred súdom, teda najmä na prípravu dôkazov, o ktoré chce prokurátor v konaní pred súdom oprieť svoje skutkové tvrdenia v obžalobe. Ak obžalovaný v konaní pred súdom podľa zákona vyhlási svoju vinu zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba a súd podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. takéto vyhlásenie obžalovaného prijme s následkom, že dokazovanie v rozsahu priznaného skutku sa nebude vykonávať, primárne tým uľahčuje najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní, konkrétne v štádiu konania pred súdom tým, že prokurátor už nemusí pred súdom navrhovať a vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. V súlade s týmto názorom sú aj právne názory vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.10.2016, sp. zn. 4 Tdo 63/2016, na obsah odôvodnenia ktorého uznesenia tento senát týmto poukazuje. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v danom prípade správne aplikoval aj ustanovenie § 36 písm. n) Tr. zák., keď v prejednávanom prípade priznal obžalovanému aj túto poľahčujúcu okolnosť.

Z tohto dôvodu odvolací súd dodáva, že okresný súd sa správne vysporiadal v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. so všetkými okolnosťami prejednávanej trestnej veci, keď sa zaoberal aj osobou obžalovaného a jeho sklonmi k páchaniu totožnej trestnej činnosti ako aj skutočnosťou za akých okolností obžalovaný spáchal trestný čin, za čo v konečnom dôsledku správne ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody zhruba v strede trestnej sadzby skutkovej podstaty trestného činu.

Na základe uvedeného preto odvolací súd dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému okresným súdom napadnutým rozsudkom v danom prípade nevykazuje znaky neprimeranej miernosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Z podaného odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že obžalovaný namieta nedostatočné zhodnotenie významu všetkých poľahčujúcich okolností okresným súdom a s tým spojenú neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody aj napriek tomu, že u neho bol ukladaný trest v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Z dôvodov odvolania obžalovaného preto odvolací súd vyvodil, že obžalovaný namieta neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom obhajoby o neprimeranej prísnosti trestu odňatia slobody, uloženého obžalovanému A. B. v prejednanom prípade. Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že okresný súd v súlade aj s ustanovením § 38 ods. 3 Tr. zák. v danom prípade správne ustálil trestnú sadzbu trestu odňatia slobody v rozsahu 6 mesiacov až 26 mesiacov. Preto uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému v dolnej polovici správne ustálenej trestnej sadzby (vo výmere 14 mesiacov) s poukazom na sklony obžalovaného k porušovaniu záujmov chránených Trestným zákonom ani podľa názoru odvolacieho súdu nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti uloženého trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku sú podrobne uvedené úvahy, akým spôsobom okresný súd v danom prípade v zmysle § 34 ods. 3 Tr. zák. (po materiálnej stránke) vyhodnotil existenciu jednej priťažujúcej podľa § 37 písm. m) Tr. zák. a dvoch poľahčujúcich okolností. Argumentácia obhajoby ohľadom dvojitého pričítania priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. ako aj ukladania nepodmienečného trestu odňatia slobody, je podľa názoru odvolacieho súdu nesprávna. Okresný súd správne priznal obžalovanému priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. s prihliadnutím na celkovú predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného, ktorý už bol 5 krát súdne trestaný. Okresný súd zároveň obžalovanému neukladal nepodmienečný trest odňatia slobody za použitia § 49 ods. 2 Tr. zák., ale v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák.

Pokiaľ sa obhajoba v dôvodoch odvolania domáhala uloženia miernejšieho trestu odňatia slobody, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že z hľadiska posudzovania osoby obžalovaného v jeho neprospech svedčia sklony k páchaniu trestnej činnosti. Preto podľa názoru odvolacieho súdu uloženie trestu obžalovanému v danom prípade v dolnej polovici trestnej sadzby v sebe už zahŕňa aj dôsledné a úplné prihliadnutie na zistené poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. nakoľko v prípade ich absencie by obžalovanému hrozil podstatne prísnejší trest z dôvodu prevahy priťažujúcej okolnosti a aplikácie § 38 ods. 4 Tr. zák.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že uložený trest nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Pokiaľ ide o odvoláciu námietku zo strany obžalovaného ohľadom formy vykonania uloženého ochranného liečenia, rovnako ani s touto námietkou sa odvolací súd nestotožnil. Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania, predovšetkým znaleckého posudku K. K., dospel k záveru, že u obžalovaného vyplynula dôvodnosť uloženia ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou, a tak s poukazom na okolnosti spáchaného skutku a jeho charakter a tiež zohľadniac konštatovanie znalkyne, že obžalovaný je dlhodobo závislý od alkoholu. Dôvodnosť jeho uloženia vyplynula aj z odpisu z registra trestov ako aj priestupkového registra, z ktorých vyplynulo že obžalovaný dlhodobo zneužíva nadmerné požívanie alkoholu a v dôsledku čoho opakovane porušuje záujmy chránené zákonom. S poukazom na to, že závery znalkyne zodpovedajú okresným súdom správne zisteným ostatným skutkovým okolnostiam prípadu, podľa

názoru odvolacieho súdu boli splnené všetky zákonné podmienky na uloženie ochranného liečenia ústavnou formou v zmysle § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.